

جنگ طلبان وطنی چه کسانی هستند؟

بار دیگر مدتی است که دشمن بر طبل تو خالی جنگ می کوبد، در حالی که توانایی و اراده دشمن به اندازه ای نیست که بخواهد دست به چنین کاری بزند.

تا زمانی که مولفه های قدرت جمهوری اسلامی ایران با برجاست و هر روز نیز قدرتمندتر و توانمندتر می شود، دشمن هیچگاه خود را وارد یک جنگ با جمهوری اسلامی ایران نخواهد کرد.

عامل بازدارنده مقابل تهدیدات دشمن، مقاومت و ایستادگی جمهوری اسلامی ایران و مردم انقلابی آن است و در کنار قدرت نیروهای مسلح جمهوری اسلامی ایران که سرشار از فرزندان همین مردم است.

برجام با شرطی کردن موضوع یا جنگ یا صلح به نتیجه رسید، مسئولینی که در جریان مذاکرات هسته ای قرار داشته و دارند، بارها گفته اند که برجام سایه جنگ را از سر ایران برداشت و حتی گفتند اگر برجام نبود حمله نظامی به ایران قطعی بود.

چنین اعتقادی میان برخی مسئولین و جریان های سیاسی اکنون نیز به چشم می خورد.

پس از آن که توافق هسته ای به دست آمد اما برای ایران دستاوردی نداشت تا این که آمریکا رسماً از آن خارج شد و اروپا نیز هیچ یک از تعهدات خود را اجرا نکرد، تحریم ها و تهدیدات آمریکا بازگشت و افزون شد.

نقل و انتقالات نظامی آمریکا در منطقه و تحرکاتی که آنها در چند روز گذشته از خود نشان داده اند، برای برخی غیر عادی می نماید در حالی که این تحرکات نظامی و نقل و انتقالاتی که انجام می شود، همیشه وجود داشته و موضوع تازه ای نیست.

آمریکا دارای چندین پایگاه نظامی در کشورهای حاشیه خلیج فارس است، طبیعی است که این نیروهای مستقر نیازمند تغییرات و جابجایی ها هستند، در خلیج فارس نیز ناوها و ناو هواپیمابر آمریکا در رفت و آمد هستند و این جریان سال ها است ادامه دارد.

در این تحرکات لشکر کشی از سوی آمریکا دیده نمی شود، اما همین اتفاقات عادی از سوی رسانه های غربی به ویژه آمریکایی با بزرگنمایی در قالب یک جنگ روانی به آن پرداخته می شود و حتی برخی رسانه های داخلی نیز به آن دامن می زنند.

اینگونه رسانه ها با جنگ رسانه ای روانی خود گرچه سعی دارند تا نسبت به نقل و انتقالات نیروهای آمریکایی هشدار بدهند، اما هشدار آنها در قالب یک فریب عرضه می شود.

ایجاد ترس از جنگ در میان افکار عمومی همچون دوران آغاز مذاکرات هسته ای در دولت تدبیر و امید، اکنون نیز دیده می شود و با تعبیری همچون دوراهی جنگ و صلح با افکار عمومی بازی جنگ روانی انجام می گیرد.

در واقع آنهایی که در داخل کشور چه در رسانه های خود و چه در بیان سخنان و مواضع از هر تریبونی شعار دوری از جنگ و تأکید بر صلح می دهند، کشور را به سوی حمله نظامی دشمن سوق می دهند.

اینگونه جریان ها، افراد و اشخاص در جریان تبلیغات رسانه ای گسترده دشمن بازی می کنند، هر چند در مقابل دشمن باید همیشه در آماده باش بود، اما لیبرال های داخل، بحث آماده باش را مطرح نمیکنند بلکه سعی دارند تا تن دادن به خواسته دشمن را در قالب صلح و دوری از جنگ پیگیری کنند.

تجربه برجام البته برای آنهایی که اعتقاد به مذاکره و کوتاه آمدن مقابل دشمن را داشته و هنوز هم دارند، اثبات کرد که حتی با امتیاز دادن نیز دشمن دست از دشمنی خود بر نمی دارد.

واقعیتی که باید به آن اشاره کرد این است که تفکر لیبرالی که در کشور وجود و حضور دارد، با تبلیغ مخالفت با جنگ به مناسب سیاسی دست می یابد و افکار عمومی را نیز فریب می دهند، در حالی که به زعم آنها که تبلیغ می کنند تندروها و انقلابیون جنگ طلب هستند، تندروها هیچگاه خواهان جنگ نبوده و نیستند بلکه سیاست این طیف که نام تندرو بر آنها نهاده شده، سیاست مقاومت، ایستادگی و تقویت داخلی مقابل دشمن است تا تهدیدات، تحریم ها و فشارهای دشمن بی اثر شود.

اما اگر هم جنگی در گیرد، که به واسطه سیاست و تصمیمات لیبرال های وطنی اتفاق خواهد افتاد، آنهایی که به افراطی معروف گشته اند، نفرات اول خط مقدم جبهه هستند! و از لیبرال سرمایه داران و آقازاده های آنها هم خبری نیست!

پس مردم باید آگاه شوند که ترس از جنگ، جنگ در پی خواهد داشت، تبلیغات و جنگ روانی هماهنگ عوامل خارجی و داخلی گسترده است و در مقابل آن باید نیروهای انقلابی نیز پولیتیک آن را بزنند تا از فریب مردم جلوگیری کنند.

لیبرال مسلک های وطنی از جنگ روانی به خوبی بهره می برند و می دانند که چگونه می توان جامعه را فریب داد و نظام اسلامی را وادار به تمکین کرد.

<https://www.otaghkhabar24.com/news/172185> **Source URL:**